

Velük szálltunk! – Napoleon Boulevard

Az együttesről, a korszakról, a jövőről Vincze Lilla mesélt.

A Napoleon Boulevard 1985-ben a Solaris együttes akkori tagjaiból alakult meg, Vincze Lillával kiegészülve.

„A Napoleon Boulevard gyakorlatilag a Solaris együttesből alakult, ugyanis én Solaris koncertekre jártam és innen a barátság. Szerettem volna, ha nekem is írnának dalokat, s a srácok nagyon kedvesen álltak a dologhoz, így lett egy próbatermi gyakorlásból együttes.”

Az első dalok megszületése idején még a Solaris is létezett, Napoleon Boulevard néven (némi átöltözés után) saját maguk előzenekaraként léptek fel.

1986-ban aztán a Solaris egy jó időre elbúcsúzott közönségétől. Nyáron a Napoleon Boulevard elindult az I. Interpop fesztiválon, ahol a „Kérlek, ne félj” című dallal első díjat nyert. A Napoleon Boulevard I. napok alatt aranylemez lett - 150 000 példány fogyott el belőle. Mire a Hungaroton átadta az aranyszínűre futtatott bakelitet, már kész volt a következő album. A Napoleon Boulevard II.

1987 őszén, alig pár hónappal az első után jelent meg, ennek ellenére megközelítette a százezres példányszámot - egy éven belül másodszor. A következő album dalait a Hungaroton még megjelenés előtt kiküldte a Warner Austriának, majd a londoni Warnernek is. Mindkét helyről producer érkezett, hogy megkezdjék az angol nyelvű változatok kidolgozását.

Így jött el 1988 ősze. Megjelent a Napoleon Boulevard mindmáig legsikeresebb albuma, a „Júlia nem akar a földön járni...” Közel 250 000 példányban fogyott el. A Júlia... az év dala lett, Lilla pedig az év énekesnője. TV-fellépések, újabb videoklipek, koncertek következtek.

„A Napoleon Boulevardnak szerencséje volt, hiszen a 80-as évek végén kezdtek nyitódni a kapuk. Párizsba, Londonba is eljutottunk. Amit sajnálok az a japán Yamaha fesztivál, melynek 1987-ben lett vége. Már megvolt a dalunk is, de sajnos nem jutottunk ki. Így 1989 tavaszán kiutaztunk a Midemre. A Mylord eredeti, francia nyelvű átdolgozását és Júliát játszottuk. Megállapodás született a müncheni és londoni felvételekről is. Eközben idehaza párhuzamosan zajlottak a negyedik album, a „Mennyből az angyal...” stúdiómunkái.”

1990. Az utolsó Napoleon Boulevard aranylemez, a „Legyetek jók, ha tudtok...”. Ezt az albumot már más felállásban készítette a zenekar. Az eredeti felállás zenészei legközelebb 1995-ben játszottak együtt, a Solaris los angeles-i koncertjén, amikor váratlanul föltámadt a már elfelejtettnek hitt Solaris-legendá. Elképesztő mennyiségű koncert, nívódíjak és népszerűségi szavazások számtalan első helye - bármilyen hihetetlen is, de a Napoleon Boulevard röpke három év leforgása alatt közel 1 millió hanghordozót adott el.

„Én mindig azt mondom, hogy mindennek úgy kell nekiállni, hogy sikerre kell vinni. Ennek ellenére a mi esetünkben azért fordítva működött a dolog. Imádtuk a zenélést, zene örömeért játszottunk, nem pedig azért, hogy híresek vagy elismertek legyünk. Zenészek vagyunk, a zenekarból gyakorlatilag mindenkinek zenei végzettsége van. Az meg hogy megnyertük az Interpop-ot és sikeresek lettünk, arra mindig egy külön ajándékként tekintettünk.”

Az együttes eredeti felállásban 1990-ig létezett, utána az énekesnő, Vincze Lilla már Czeglán Istvánnal dolgozott tovább. A 2000-es években crossover stílusra váltott, 2008-ban ebben a stílusban készült el Angyalnak, madárnak c. lemeze. 2000 óta saját énekiskolát működtet, tanári diplomával rendelkezik. Több színházi produkcióban is részt vett, játszotta Édith Piafot a Ruttkai Éva Színház színpadán. Templomi koncerteket ad, kamarazenekekkel lép fel és a Rajkó zenekarral is együtt dolgozik.

„Soha nem bántam meg, hogy nem a komolyzenét választottam, hanem a bohém pop-rock szakmát. Jó érzéssel tölt el, sőt, büszke vagyok arra, hogy részese lehettem egy olyan változásnak, amit nemcsak civilként éltem meg, hanem zenészként is. A Napoleon Boulevard sosem volt az élenjáró „lázadó” zenekarok között, de nagyon sok szellemi és kultúrtörténeti kincse van, amit nagyon sokan nem tudnak, holott ez egy rendszerváltás megélő és feldolgozó zenekar volt. Volt egy intellektuális része a szövegeiben és ettől is volt érdekes. Természetesen az akkori kornak, korszaknak megvoltak a maga „szankciói”, amikbe sokszor mi is belefutottunk a dalszövegeinkkel, mert a Napoleon nem egy habkönnyű slágerzenekar volt, hanem azért igencsak odamondogattunk, szerettük lereagálni a körülöttünk lévő történéseket.”

2010-ben újra összeállt a Napoleon Boulevard. A SYMA csarnokban adtak nagyszabású visszatérő koncertet január 30-án. Azóta újra folyamatosan koncerteznek, részben új felállásban.

Pócs Tamás:basszusgitár

Nagy Zsolt: billentyűs hangszerek

Vámos Zsolt:gitárok

Tassi Ádám:fuvola

Gilián Gábor:dob

Vincze Lilla :ének

„2010 óta újra játszunk, akkor volt a SYMA-ban egy szülinapi koncert, nagy készülődésben voltunk, azóta pedig folyamatosan koncertezünk. Nyilván változtak az idők, más stílus került a mainstreambe, de igyekszünk mindig valami újat mutatni, persze a Napoleon Boulevard egyéniségének megfelelően. A nagykoncertünkre is áthangszereltük a dalokat, bizonyos dalokhoz hozzányúltunk, korszerűsítettük őket, szerintem ez egy izgalmas jó, dolog, haladni kell az korrall. Mindig írunk egy-egy új dalt, illetve a repertoárban körforgás szerűen mindig belerakunk olyanokat, amiket később, vagy nagyon régen játszottunk, illetve az én dalaimból is válogatunk ilyenkor. Sokszor összeforr amit én csináltam, és amit a zenekarral közösen szereztünk, de igazából ez nem baj ha megvannak ezek az átmenetek, hiszen színesebb lesz a műsor. Most is született egy kedves dal, az a címe, hogy Titkok Kertje. Folyamatos munkában vagyunk, ettől naprakész a zenekar és persze változatos, hiszen gyakorlatilag mindannyiunknak van másik zenekara, így mindenki beleviszi a maga egyéniségét, hangzását.”